211. Czwartek 12. Września 1872. Rok 62.

[illegible]ka z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 30 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi ›Gazety Lwowskiej‹ wydany został zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskiemi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi ›Gazety Lwowskiej‹ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. O entuzyastycznem przyjęciu Najj. Pana cesarza Franciszka Józefa w Berlinie piszą do „Bohemii“:

„Przyjęcie, jakiego doznał Najj. Pan od ludności berlińskiej, było tak żywe i entuzyastyczne, jakiego nie doświadczył w Berlinie dotąd żaden obcy monarcha. Pokazuje się ztąd, że nawet krytyczni i sceptyczni Berlińczycy przejęli się zapałem wobec idei, która przewodniczy zjazdowi monarchów. Cesarz Wilhelm będzie zapewne bardzo uradowanym, że Najdostojniejszy Gość jego doznał tak serdecznego i entuzyastycznego przyjęcia ze strony ludności. Udział ludności przy powitaniu Najj. Pana był większym, niż przy powitaniu cesarza Rosyi. Napływ ludu do dworca poczdamskiego był niesłychany; a były to najlepsze klasy ludności berlińskiej; na ulicach stały gęste tłumy, wszystkie okna i bulwary były zajęte, a pod lipami ciągnął się podwójny szereg eleganckich ekwipażów. Najpiękniejszym momentem przyjęcia było, gdy obaj cesarzowi, Najj. Pan i cesarz Wilhelm, wyszli ręka w rękę z dworca, aby wsiąść do powozu. Najpierw rozległ się na ten widok radośny szmer między ludem, a potem zagrzmiała prawdziwa burza okrzyków. Przez całą drogę grzmiały te okrzyki ludu, a pod lipami doszły do szczytu.“

— Wszystkie dzienniki wiedeńskie objawiają głębokie zadowolenie z powodu świetnego przyjęcia, jakiego doznał Najjaśniejszy Pan na dworze berlińskim, i z powodu prawdziwie entuzyastycznego powitania, którego doświadczył ze strony ludności. „Jego ces. Mość Najj. Pan — pisze „N. fr. Presse“ — przyjęty został przez dwór z największem poważaniem, przez ludność z najwyższym zapałem. W całem tem przyjęciu przebija się sympatya przyjaźna dla austryackiego państwa i ludu.“ „Neues Fremdenblatt“ pisze: „Cesarz Franciszek Józef doznał w stolicy niemieckiego państwa entuzyastycznego przyjęcia. Cesarz Wilhelm powitał Monarchę Austryi jak swego krewnego, jak brata, a przykład jego znalazł naśladowanie u wszystkich członków dworu pruskiego. Równie serdecznem było powitanie ludności Berlina, które wzniosło się prawdziwie do demonstracyjnych oznak sympatyi... Witamy te objawy z szczerą radością, gdyż zważywszy wszystkie okoliczności, wśród których zjazd się odbywa, widzimy w tem wróżbę szczęśliwej przyszłości, błogosławioną obietnicę tego, do czego od tak dawna dążymy: pokoju na zewnątrz i pokoju wewnątrz!“ „Cieszymy się — mówi „Tagblatt“ — entuzyastycznem przyjęciem, które cesarz Franciszek Józef znalazł w Berlinie, jesteśmy dumni, że miasto to przyjmuje zwierzchnika naszej konstytucyjnej monarchyi z uniesieniem, jakiego monarchowie tylko w obrębie własnych granic doznawać zwykli... Od czasu Schwarzenberga i Blüchera nie były nigdy stosunki między Austryą a Prusami szczersze i serdeczniejsze.“

Berlin. Do „Wiener Abendpost“ piszą z Berlina pod dniem 7. września:

„Dziś przed południem odbyła się zapowiedziana programem rewia nad korpusem gwardyi. Było to najwspanialsze wojskowe widowisko, jakie tu zapamiętano. Wojsko wystąpiło w paradnych uniformach pod komendą księcia Augusta Wirtembergskiego. O 10tej godzinie pojawili się monarchowie na prawem skrzydle pierwszego szeregu. Wojsko prezentowało broń i powitało Najjaśniejszych gości trzykrotnym okrzykiem: „Hurra!“ Po lewej stronie, najbliżej frontu, jechał Najjaśniejszy Pan Jego Ces. Mość Franciszek Józef, we środku Cesarz Wilhelm, po prawej stronie Cesarz Alexander; za monarchami zaś jechali książęta i nader liczna świta. Za nimi poruszał się szereg ekwipażów cesarzowej Augusty, księżniczek i dam dworu. Podczas tego przejazdu przed frontem wojsk grały kapele na przemian hymn austryacki i rosyjski. Nastąpiła potem defilada we frontach i kolumnami, która dwakroć się odbyła. Parada trwała do 1ej godziny. Popołudniu o godzinie 4tej odbyła się uczta w Białej Sali i w galeryi obrazów królewskiego zamku, wieczorem o godzinie 7ej było przedstawienie w królewskiej operze. Jego Ces. Mość Najj. Pan Franciszek Józef nie był na tem przedstawieniu, ale przyjmował pod ten czas tutejsze ciało dyplomatyczne. Po skończeniu opery zgromadzili się Monarchowie w sali zwierciedlanej, świty zaś w sali gwardyi przybocznej, aby przysłuchiwać się capstrzykowi. Według programu produkcya ta muzyczna składać się miała z następujących numerów: Wszystkie kapele wojskowe zgromadzić się miały na placu przed operą — a maszerująće następnie ku ogrodowi, odegrać miały „Paryzki marsz“ i „marsz Yorku“. Wszystkie kapele ustawić się miały następnie przed apartamentami Najjaśn. Pana Cesarza Franciszka Józefa i odegrać hymn austryacki. Po nim nastąpić miał „marsz Aleksandra“, a potem marsz z opery Wagnera „Tannhäuser“. Kapele muzyczne kawaleryi miały odegrać „marsz Radetzkiego“, a produkcyę zamknąć miał hymn rosyjski Lwowa.

— Z pośród wszystkich dzienników niemieckich jedyna „Germania“ niedowierzająco spogląda na zjazd trzech monarchów w Berlinie. W sobotnim swym numerze pisze we wstępnym artykule pomiędzy innemi, że najprawdopodobniej kwestya papiestwa będzie przedmiotem zobopólnych narad monarchów wraz z ich ministrami. Że książę Bismarck od dawna już wziął sobie rosyjskiego swego sąsiada za przykład co do stanowiska przeciw kościołowi katolickiemu — mówi pomieniony dziennik — to wiadomą jest rzeczą, obecnie starać się będzie prawdopodobnie o pozyskanie austryackiego cesarza do swych celów z pomocą Rosyi.

Artykuł najświeższej „National Ztg.“ wymierzony wręcz przeciw Francyi. Rosya — mówi pomieniony dziennik — poznała już kilkakrotnie zuchwalstwo Francyi. Cesarz Aleksander I. żył z Napoleonem I. na stopie jakiej takiej przyjaźni, uważając go za wielkiego człowieka i niebezpiecznego nieprzyjaciela, a przecież nie długo cieszył się tym pokojem Aleksander II. nie mógł czuć do Napoleona III żadnego obowiązku wdzięczności za kampanią Krymską. I czegóż chce ta Francya, dla której Thiers nie może dość szybko uformować potężnej armii? Oto niczego innego nie pragnie jak tylko jak najprędzej wpaść do kraju sąsiadów. Francya pragnie zemsty i wojny dla zemsty. — W tych mniej więcej słowach wyraża się organ liberałów niemieckich w obec zjazdu monarchów.

— W kwestyi dziedzictwa Brunszwiku, o której twierdzono, że będzie przedmiotem obrad zjazdu berlińskiego, mówi „Braunsch. Ztg.“, że istniejąca już umowa wyłącza zupełnie możność zgody między Prusami a byłym królem Hanowerskim. Z oświadczenia tego wnosiciby przeto można, że książę brunszwicki już odstąpił dworowi pruskiemu praw swoich, a zatem dwór pruski nie potrzebuje wchodzić z dworem hanowerskim w układy o prawa jego prywatnego majątku. Wiadomo zaś, że Prusy nietylko zabrały królowi Jerzemu jego kraje, lecz oraz położyły areszt na jego prywatny majątek i z tego majątku opędzały różne wydatki budżetowe, jakoto policyi państwa, a to niby z tego tytułu, że król knuje spiski przeciw Prusom, a zatem z jego majątku opędzać należy policyjne środki ostrożności przeciw niemu użyte.

— W Bawaryi po nieudaniu się zabiegom pana Gasser, pozostanie stare ministerstwo z tą tylko zmianą, że minister Pretschner obejmie naczelne w niem prezesowstwo, tak przynajmniej najświeższe donoszą depesze.

— Najświeższa „Kreuz Zeitung“ rektyfikuje swą wiadomość o uroczystości w Malborgu w ten sposób, że i ks. Bismark i ktoś inny jeszcze z ministrów przybędzie może wraz zcesarzem do Malborga, a dla ministrów są już urządzone osobne apartamenta.

— Artur Fitzgerald Kinnaird, członek angielskiego parlamentu, wręczył ks. Bismarckowi adres licznemi znakomitych Anglików opatrzony podpisami. — Adres ten wyraża się ostro o nieomylności papieża, objawia swe sympatye dla kanclerza niemieckiego państwa i kończy nadzieją, że Europa niezadługo uwolni się od wpływów ultramontanizmu. Adres nosi na sobie podpisy mrakizów Cholmondeley, Westminster, der Canls Baudon i Dalhousie, 21 członków parlamentu, biskupów z Morcester i Ripon i wielu znakomitych duchownych.

Paryż. „Revue des deux Mondes“ pisze z okoliczności zjazdu monarchów w Berlinie: „Dla czego koniecznie mamy odegrywać rolę podsłuchujących pod drzwiami w wielkiem widowisku, mającem być przedstawionem w Berlinie? Do iluż to komentarzy, fantazyjnych domysłów i mistyfikacyi nie dało powodu to spotkanie trzech cesarzów Niemiec, Rosyi i Austryi! Chcianoby koniecznie przeniknąć straszną tajemnicę, mówiono o tem nawet w komisyi nieustającej w Wersalu, jak gdyby nasz minister spraw zagranicznych mógł co powiedzieć i miał co do powiedzenia. Niech sobie dzienniki niemieckie popuszczają wodze swej wyobraźni, niech piszą co im się podoba o spotkaniu cesarzów, interesa ludów pozostaną tem czem są, i sama moc rzeczy panować nie przestanie nad postanowieniami rządów. Wszechwładni co sądzą, że sprawami świata kierują, nie zawsze sami czynią to czego chcą; wszyscy też monarchowie i dyplomaci którzy się zbiorą w Berlinie więcej może troszczyć się będą o unikanie pewnych przedmiotów rozmowy, niż o pracę nad rozległemi kombinacyami. Będą reprezentacye dworskie, będą przeglądy wojska, sędziwy Wilhelm pruski pokaże cesarzom Austryi i Rosyi żołnierzy co już zwyciężyli pierwszą, a mogą jeszcze zmierzyć się z drugą, a potem z wieści o nowem przymierzu mocarstw północnych stanie się to co ze wszystkiemi bańkami mydlanemi dyplomacyi, jakie peryodycznie unoszą się w powietrzu.

Niewątpliwie byłoby lekkomyślnością odejmować wszelkie znaczenie polityczne tego rodzaju zjazdowi. Cesarze nie na próżno się zbierają, zwłaszcza gdy biorą z sobą ministrów; pobudki do zjazdu mogą mieć różne, ale zawsze ważne. Monarchowie Niemiec, Austryi i Rosyi niewątpliwie troszczą się dziś o utrzymanie pokoju, i usiłują opatrzyć ten pokój wszelkiemi rękojmiami dobrej przyjaźni i zgody, jakie w swej pojedynaczej gorliwości znajdą. Byłoby najpospolitszą nieprzezornością utrzymywać, że monarchowie nie seryo zabierają się do zbliżenia i pojednania; z drugiej atoli strony byłoby oczywistym błędem szukać tajemnicy zjazdu berlińskiego we wszystkich bajecznych historyach, w które dziś obfitują dzienniki, przedstawiające zjazd cesarzów raz jako wstęp do kongresu mającego urządzić losy Europy, to znowu jako rodzaj narady świętego przymierza, na której monarchowie układają warunki polityki mającej trzymać w szachu Francyę, a może nawet ograniczyć jej siły zbrojne.

Przymierze przeciw Francyi nie może się zrodzić ze zjazdu trzech cesarzów. Austrya i Rosya nie mają żadnego interesu w dawaniu zachęty polityce dla Francyi nieprzyjaźnej, a i sam Bismark zapewne nie spieszy się z rzucaniem w nowe przygody. Z właściwą sobie przezornością polityczną kanclerz niemiecki czuje, że jego dzieło nie jest tylko sprawą siły, i zjazd berliński prawdopodobnie da mu wszystko, czego na teraz żąda, jeśli zapewni pewien termin pokojowy, podczas którego może bez przeszkody dokończyć rozpoczętej pracy wewnętrznej w nowem cesarstwie.“

— Czytamy w „Köln. Ztg“ z 8. b. m.: „Kilku marszałków, między innymi Baraguay d'Hilliers i Canrobert, oraz intendentów jeneralnych i wyższych urzędników ministeryum wojny, udaje się do Trouville, na radę w kwestyach wojskowych pod prezydencyą Thiersa.

Wkrótce ukaże się dekret o wywłaszczeniu obywateli w okolicach Belfortu, w celu fortyfikowania tej twierdzy zaraz po ustąpieniu Niemców. Dekret ten posłuży za dowód najprzód, że rząd nie myśli ustępo-

wać Belforta dla niemieckiego cesarstwa, i powtóre, iż nie wątpi że Prusy zwrócą Francyi tę fortecę.

W tych dniach jeden z dzienników niemieckich ogłosił artykuł, w którym przypomina, że w r. 1815 Wellington oświadczył się przeciw zabraniu Alzacyi, jak wtedy już Prusy żądały, dowodząc, że taki zabór byłby utrzymywał w Europie ciągłe niebezpieczeństwo nowej wojny, albowiem Francya musiałaby myśleć o o debraniu utraconej prowincyi, i w tym celu ciągle się zbroić. Dziennik niemiecki dodaje, że przepowiednie Wellingtona już w połowi Thiers sprawdził. „Bien public“ powtarza ten artykuł w „Ostatnich wiadomościach“, i tem niejako potwierdza, że Thiers czyni wszelkie przygotowania do rychłego odwetu.

Do rozbudzenia na nowo myśli odwetowych, nie mało się przyczyniły ostatnie wiadomości z Niemiec południowych. Rząd francuski zdaje się liczyć na to, iż w przyszłej wojnie z Prusami mieć będzie po swojej stronie Bawaryę i Wirtemberg. Mówiąc o obecnych usposobieniach Bawaryi, organ p. Thiers, „Soir“, tak się wyraża: „Widzimy, że nie sama Francya pobitą została w r. 1870, i że Bawarya, która dopomagała do wydarcia nam prowincyi, sama dostała się pod jarzmo Prus.“ Inny dziennik półurzędowy odpowiada w listach z różnych państw niemieckich, że wszędzie się skarżą na Prusy, i że liczą na Rosyę i na Francyę, iż nie pozwolą na zupełne wywłaszczenie wszystkich książąt niemieckich na korzyść domu Hohenzollern.

— Dzień 4. września, jak jednozgodnie wszystkie donoszą dzienniki francuskie, przeszedł spokojnie prócz kilku tu i owdzie mało lub nic nieznaczących demon stracyi. Najgłówniejsze ogniska radykalizmu jak Lyon, Toulouse, Marsylia, Bordeaux i Montpellier, ograniczyły się na bardzo skromnych objawach radości.

Thiers zajmuje się przeważnie wojskiem i jego reorganizacyą. W przyszły tydzień rozpoczną się w Trouville dłuższe narady w tym względzie, a w obradach wezmą udział marszałkowie Canrobert i Baraguay d' Hilliers, jako i czterech jenerałów intendantów i trzech wyższych urzędników ministerstwa wojny.

— „Köln. Ztg.“ z d. 9. bm. pisze: Pomiędzy ministrem sprawiedliwości Dufaure, a ministrem spraw wewnętrznych Victorem Lefranc zaszły wskutek kwestyi szkolnej w Lyonie nieporozumienia. Dufaure utrzymuje, że Lefranc postąpił sobie nieprawnie, bo nie miał prawa wydawać rozporządzenia a do powierzania szkół Braciom szkolnym, szkół na które miasto złożyło fundusze pod warunkiem oddania ich w ręce świeckich nauczycieli. Łatwo być może, że wskutek tego Lefranc będzie musiał ustąpić z gabinetu.

O. Hyacynt, a raczej Charles Loyson, jak się nazywa, zawarł już małżeński związek 3. bm. w Londynie z wdową Odwin Rathwen Merivan Amerykanką, u której mieszkał podczas pobytu swego w Stanach Zjednoczonych.

Rząd francuski wyznaczył sześć stypendyów dla trzech prawników i trzech medyków, którzy mają się kształcić rok w Anglii i rok w Niemczech.

Znany pisarz dramatyczny Lèon Laya, autor dzieł: „Duc Iob“, „Cours d'or“ i innych, odebrał sobie życie w 62 roku życia.

De Valon, który wspólnie z Moskalami 15. sierpnia zrobił w Trouville znaną demonstracyą bonapartystowską, skazanym został in contumaciam tylko na 5 dni więzienia i 15 franków kary.“

— Ewakuacya departamentów Marne i Haute Marne ma się rozpocząć dnia 22. września. Dnia 6go b. m. ukończono w Strassburgu liczenie i ważenie 500 milionów wysłanych w monecie brzęczącej z Francyi na rzecz kontrybucyi.

W Paryżu mnóstwo krąży wieści o reformach konstytucyi zamierzonych przez Thiersa, i które mają być wniesione przed zgromadzenie narodowe za jego ponownem zebraniem się. Do rzędu ich należy przedewszystkiem utworzenie izby wyższej, następnie częściowe odnawianie zgromadzenia narodowego, wybór wiceprezydenta republiki. Pewna część lewego środka zamierza wnieść następujące cztery wnioski: 1) obwołanie stanowcze republikańskiej formy rządu; 2) mianowanie wiceprezydenta; 3) utworzenie izby wyższej; 4) częściowe co trzy lata odnawianie zgromadzenia narodowego. Głoszą, że Thiers, któremu już przedłożono prywatnie te wnioski, przystaje na punkta 2 i 3, a dwa inne chce odłożyć na poźniej.

Madryt. Do „Köln. Ztg.“ piszą z Madrytu pod dniem 6go b. m.: „Konserwatywni, jak donoszą nam pisma, zamierzają przy otworzeniu posiedzeń kongresu wypowiedzieć swe zasady, a następnie wszyscy wystąpić; liczba ich jednak nie jest wielką; wybranych albowiem zostało około 20; stronnictwo zaś dynastyczne nie ma wcale zamiaru połączenia się z nimi,

W Porto Rico odnieśli radykalni przy wyborach zwycięztwo; kandydatem do prezydentury będzie podobno Figuerola, bawiący obecnie w Holandyi w celu za ciągnięcia pożyczki, i to dość znacznej u tamtejszych banków.

Dzienniki karlistowskie podżegają jeszcze bezustannie lud do zbrojnego powstania, odwołując się do religii, zaklinając go na wszystko, co święte, i pragnąc tym sposobem trafić do serca ciemnego ludu hiszpańskiego. Rej wodzą w tym względzie szczególniej trzy pisma, a mianowicie: „Recoquista“, „Regeneracion“ i „La Verdad“. Jedno z nich starając się lud przekonać zupełnie, powiada między innemi, „że obowiązkiem każdego katolika jest uzbroić się w karabin“, „że broń jest potrzebną i konieczną jak chleb powszedni.“

Ateny. Dzienniki interesujące się nieco więcej królestwem greckiem rozbierają obecnie pytanie, czy dzisiejsza izba dłuższym cieszyć się będzie żywotem, lub też czy nie jest bliską rozwiązania. Sądząc z organów ministeryalnych, rozwiązanie izby jest rzeczą najprawdopodobniejszą; sam król jest za tem, uważając izbę w dzisiejszym jej składzie za mięszaninę intrygi i nacisku. Gabinet Deligiorgisa już jest w komplecie, z wyjątkiem ministra sprawiedliwości, którego tekę dzierzy prowizorycznie prezes gabinetu. Ministrem spraw zewnętrznych został Spoliotakis, który przez lat kilka był sekretarzem jeneralnym tego ministerstwa, a ministrem oświaty i wyznań D. Maurokordatos, mąż wykształcony i znany z swych praktycznych zapatrywań. Był on dawniej prefektem w Corfu, poźniej kilka miesięcy ministrem, a w ostatnich trzech latach prywatnym człowiekiem.

W kołach rządowych greckich wywołało nie małe wrażenie aresztowanie konsula greckiego przez władze rumuńskie. Rzecz tak się miała: Konsul grecki w Braiła Antonopulo kazał uwięzić na ulicy mieszkającego tamże greckiego poddanego nazwiskiem Polichroniades i zaprowadzić go do budynku konzularnego, gdzie go przez trzy dni zatrzymał. W czem zawinił Polichroniadis, dotychczas niewiadomo. Władze rumuńskie mocno rozgniewane postępkiem konzula greckiego, naruszającym godność państwa, zażądały od rządu ateńskiego odwołania jego reprezentanta. Minął cały miesiąc, a gabinet grecki nie uznał za stosowne obdarzyć władze rumuńskie odpowiedzią. W skutek tego zażądało ministerstwo rumuńskie od ks. Karola unieważnienia pełnomocnictwa konzula Antonopula, a gdy książę na to zezwolił, aresztowano greka. Jak sobie w tym razie postąpi gabinet grecki — niewiadomo.

Para królewska zaniechała zamierzonej podróży do Korfu.

Haga. „International“ zakończył w niedzielę swój kongres wycieczką do Amsterdamu, obiadem i zgromadzeniem wszystkich delegatów. Celem tej wycieczki było użycie sposobności wywarcia wpływu na inne jescze miasta, prócz tego, w którem był zebrany kongres. Najważniejszą zaś uchwałą kongresu było uchylenie z obrad wniosku, przyznające radzie głównej większe atrybucye. Czy atoli wniosek ten nie był uchwalony na tajnem posiedzeniu, niewiadomo. Posiedzenia bowiem publiczne służyły tylko dla manifestacyi idei usamowolnienia pracy, natomiast tajne zajmowały się wewnętrzną organizacyą. Marx, jeden z głównych naczelników Internationala, nie zgadza się z wielu wspólnikami swymi co do rozciągłości władzy rady naczelnej. Dążył on do jej scentralizowania, i dopiął swego, bo tylko w ten sposób można by zrozumieć cel uchwały względem przeniesienia rady naczelnej do Ameryki. Tam bowiem może ona z większą swobodą, bo z większą bezodpowiedzialnością i większem bezpieczeństwem działać i kierować aniżeli w Europie, choćby też pod opieką ustaw angielskich. Tam rada naczelna może być niewidzialną, nieznaną i niedościgłą, Francuscy delegaci byli przeciwnymi przeniesieniu stolicy Internationalu za Ocean. Vaillant, Arneud, Cournet, Dereure, Lemoussu. Ranvier opuścili kongres niezadowoleni z jego obrotu. Wczoraj miało się jeszcze odbyć jedno dodatkowe zebranie delegatów dla uchwalenia przy drzwiach zamkniętych niektórych pytań.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Przedwczoraj o godzinie 8ej wieczór przy zsuwaniu wagonów na dworcu kolei żelaznej Karola Ludwika został ślusarz Baratynowicz skutkiem własnej nieostrożności przez maszynę rezerwową „Ożydów“ w prawą nogę ciężko skaleczonym. Przeniesiono go do własnego pomieszkania.

Wczoraj w poładnie zawaliła się ściana jednopiętrowej wysokości pieca w cegielni tutejszego towarzystwa wyrobu cegieł maszynowych na Pasiekach małych obok rogatki na zielonej ulicy. W piecu pracowało 12 robotników, którzy właśnie na dany znak dzwonieniem do obiadu wyszli prócz dwóch których też gruzy muru zasypały. Wydobyto z pod gruzów: Stanisława Maruszaroka 32 lat maj. żonatego ojca 2ga dzieci już nieżywego; drugi wyrobnik Kazimierz Sroka maj. lat 52 ojciec 1o dziecka miał obie nogi przełamane i dokończył życia drodze do szpitalu Zwłoki obu zmarłych zawieziono doszpitalu. Śledztwo karne zarządzono przeciw budowniczemui kierownikowi powyższej fabryki.

Dzisiś przed godziną 5tą rano dorożkarz l. 230 znalazł podrzucne w ogrodzie Jezuickim dziecię płci męskiej liczące okoł 2 lata; ubrane jedynie w koszulkę i obwinięte chusteczką cerwoną. Za matką podrzuconego dziecięcia zarządzono śldztwo

(Wyaz ukaranych fiakrów i dorożkarzy.) C. k. Dyrscya policyi we Lwowie ukarała jako sąd i w własnym zaresie działania w drugiej połowie zm.: Fiakrów l. 13, 25, 5 i dorożkarzy l. 7, 19, 52, 80, 85, 98, 122, 141 i 185 za szybką i nieostrożną jazdę, fiakra l. 4 i dorożkarzy l. 32, 76, 156, 157, 182, 193, 199 i 239 za pozostawienie koni bez dozoru, dorożkarzy l. 12, 27, 80 i 193 za nieprzedtawienie woźnicy w policyi. dorożkarzy l. 30, 48, 52, 58. 74 94, 193, 217 i 220 za burdę, dorożkarzy l. 89 i 208 a burdę i opór straży policyjnej, fiakra l. 3 i dorożkarzy . 9, 17, 52, 80, 89 i 199 za nieporządek jazdy, dorożkary l. 80 i 102 za niezajmywanie wyznaczonego stanowiska, fiakra l. 32 i dorożkarzy l. 4, 8, 60, 148, 169, 180, 198 i 230 za brak taksy, dorożkarza l. 218 za zatrzymanie rzeczy przez gościa w dorożce zapomnianych, dorożkarzy l. 21, 16, 52, 84, 106, 112, 123, 131, 158, 168, 193, 199, 204, 207 i 230 za odmówienie jazdy, omnibus l. 6 i dorożkarzy l. 27 i 129 za niedotrzymanie umówionej jazdy, fiakra l. 25 i dorożkarzy l 16, 20, 55, 80, 124, 131, 168, 193 i 222 za nieprzyzwoite zachowanie się wobec gości, dorożkarza l. 12 za zelżenie przechodnia, fiakrów l. 9, 25 i dorożkarzy l. 17, 20, 46, 52, 80, 125, 168, 130, 184, 193, 99 i 230 za przekroczenie taksy. Sądowi odstąpiono celem ukarania. Fiakra l. 5 za obrazę honoru, dorożkarza l. 157 za sprzeniewierzenie, dorożkarzy l. 1, 13, 63 za uszkodzenie przechodni skutkiem nieostrożnej jazdy i fiakra l. 3 dorożkarza l. 106 za czynną zniewagę straży policyjnej.

— W Paryżu zbierze się niezadługo komisya międzynarodowa dla oznaczenia rozmiaru metra, gdyż zasada, która miała służyć na oznaczenie tej jedności mierniczej, inne niż dawniej wykazała rezultata. Nowy poprawny metr ma obowiązywać wszystkie kraje w tej komisyi reprezentowane.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sprawozdanie tygodniowe

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

o cenach zboża i produktów zrealizowanych na placu lwowskim w ciągu tygodnia od 29. sierpnia do 5. września 1872.

(Ceny w walucie austryackiej.)

Zboże zawsze jeszcze drogie, bo mało dotąd młócono i producenci wstrzymują się ze sprzedażą. Okowitę na zimę wiele kupiono w celach spekulacyjnych. Wszystkie gorzelnie przygotowują się do pędzenia, spodziewają się w czasie wystawy światowej w Wiedniu wielkiego zyskn na wołach.

Zboża. Pszenica 170 ℔ w. w. czelna biała zł. 11½-11¾, czelna żółta lub czerwona zł 11¼ 11½, dobra sucha biała zł. 11, dobra sucha żółta lub czerwona zł. 10¾-12. Żyto 160 ℔ najlepsze suche zł. 8 80, średnie lub wilgotne 7.80 8¼. Jęczmień zł. 6. Owies 100 ℔ zł. 3.60. Kukurudza 170 ℔ zł. 8½, z umową zł 8.75. Nasiona: Koniczyna 180 ℔ przednie gatunki poszukiwane zł 42 44, na średnie albo pośledaie gatunki nie ma popytu. Kminek 100 ℔ pł 15¾-16. Nasiona olejne. Rzepak zimowy 150 ℔ zł. 11¾-12. Lnianka 150 ℔ zł. 9¼-9½. Okowita 80 Tralles 41 miar gotowa zł. 21¾-22, z umową na październik, grudzień zł. 20-20¼, październik, maj zł. 19¼-19½, październik, sierpień zł. 20-20½, styczeń, marzec zł 19.

Ceny targowe w miesiącu sierpniu 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Starasól miasto		Staremiasto		Żydaczów		Mikołajów		Rozdół	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	—	—	5	35	5	—	5	16	5	25
„ żyta	—	—	4	27	4	—	4	50	4	25
„ jęczmienia	—	—	2	67	2	50	2	75	2	25
„ owsa	—	—	1	75	1	50	1	74	1	55
„ grochu	—	—	4	55	4	—	4	16	—	—
„ hreczki	—	—	3	10	3	—	3	90	—	—
„ kukurudzy	—	—	4	56	4	50	4	50	—	—
„ ziemniaków	2		1	57	1	60	—	96	1	30
Cetnar siana	—	—	1	38	1	80	1	10	1	—
Sąg drzewa twardego	—	—	7	50	8	—	9	—	12	—
„ „ miękkiego	—	—	4	40	7	—	7	—	8	—
Funt mięsa wołowego	—	18	—	14	—	16		18	—	16
Miara wina	—	40	—	—	—	—	—	60	—	80
„ piwa		20	—	—	—	—		16	—	16
Robotnik z wiktem	—	30	—	22	—	—	—	30	—	30
„ bez wiktu		50	—	45	—	50	—	45	—	50

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Peszt, 10. września. Dziś izba niższa ukonstytuowała się, wybrawszy prezesem byłego ministra Bitto a wiceprezesami Perczela i Bano.

Berlin, 10. września. „Spen. Ztg.“ donosi, że po obiedzie poniedziałkowym cesarz Wilhelm udzielił godzinne osobne posłuchanie hr. Andrassemu.

Berlin, 11. września. „Gazeta Spennera“ zamieszcza sprawozdanie o wręczeniu dyplomu obywatelstwa honorowego ks. Bismarkowi i hr. Moltkemu. Bis-

mark rzekł: Fakt zjazdu trzech cesarzów będzie uważany wszędzie za poręczające pokój zamknięcie wielkich dotychczasowych wypadków. Powszechna wiara w pokój jest dla rozkwitającej działalności rękodzielniczej zarówno ważną, jak samo utrzymanie pokoju. Znaczenie tego zjazdu zdaje się być także przez ludność u czuwane i uznawane. Goście cesarscy wielce są zadowoleni z gorącego przyjęcia w Berlinie Jenerał Moltke poczytywał również za punkt ciężkości zjazdu berlińskiego utrwalenie zaufania w pokój, w którym naród słusznie znajduje wartość tego wypadku. Cesarz Aleksander przyjmował wczoraj hr. Andrassego na dłuższem posłuchaniu. Dziś imieniny cesarza rosyjskiego. Cesarz Wilhelm i Franciszek Józef złożyli mu osobiście powinszowanie. Ciało dyplomatyczne będzie również przyjęte w południe. W poselstwie rosyjskiem wielki obiad na trzech stołach, na który wszyscy monarchowie, wyżsi dyplomaci, jenerałowie i orszaki cesarskie, oraz adjutanci otrzymali zaproszenie.

Berlin, 11. września. Cesarz Austryacki nadał następujące ordery: Bismark i Gorczaków otrzymali: wielki krzyż orderu św. Szczepana w brylantach; jenerał Manteuffel, najwyższy podkomorzy dworu Redern wielki krzyż tegoż orderu; sekretarz stanu spraw zagr. Thiele, minister Delbrück (zastępca kanclerza w radzie związkowej) poseł austryacki w Berlinie hr. Karolyi, wielką wstęgę Leopolda. Dalej radzcy legacyi Bucher, Buelow, radca poselstwa Muenk, krzyż komandorski Franciszka Józefa z gwiazdą, a sekretarz poselstwa Rosty order korony żelaznej 3ej klasy. Cesarz Wilhelm nadał hr. Andrassemu i hr. Karolemu, oraz tajnemu radcy Bran, order orła czerwonego 1ej klasy. Cesarz Alexander nadał hr. Andrassemu order św. Andrzeja, szefowi sekcyi Hofmanowi i tajnemu radcy Braun order św. Anny 1ej klasy.

Rio Janeiro 22. sierpnia (przez Londyn). Liberalni usunęli się od wyborów prawie we wszystkich prowincyach. Rezultat wyborów będzie dla rządu pomyślny. W Rio Janeiro zaszły krwawe bitki, które musiano siłą powstrzymać. Wiele znakomitszych osób zabito. — Układy z pełnomocnikiem Paraguai jenerałem Mitre prowadzone są tajemnie. Jest nadzieja pokojowego ich załatwienia.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11 września.

Hotel Żorza: Pp. Hr. Golejowski A., z Harasymowa. — Hr. Kaszowski A., z Rosyi. — Hr. Komarnicki B., z Sassowa. — Hr. Tyszkiewicz W., z Rosyi. — Br. Baum J., z Krakowa — Br. Rodicz A., z Chodaczkowa. — Jankowski Ł., c. k. generał, z Petersburga. — Borowski J., z Hurka. — Szumanczewski L., z Krakowa. — Wohlfarth W., z Zarubińca.

Hotel europejski: Pp. Hr. Skala J., z Juśkowic. — Hr. Skarzyński A., z Królestwa. — Ustyanowicz A., c. r. radca dworu, z Rosyi. — Janko H., z Hoszan. — Preyss Alex., z Warszawy. — Strzembosz J., z Podola. — Dunin A., z Paryża.

Hotel angielski: Pp. Grocholski Izyd., z Oserdowa. — Hulimka A., z Mycowa. — Jaworski A., z Skwarzawy. — Krzysztofowicz D., z Oleszkowa. — Postruski J., z Świstelnik. — Madejski L., adw., z Brzeżan.

Hotel Krakowski: Pp. Osuchowski S., z Skolego. — Targonde W., z Łodzina.

Hotel Kuhna: p. Kamiński J., c. ros. pułkownik, z Mińska.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 11 września.

Pp Weissmann J., c. k. radca rach., do Czerniowiec. — Dr. Wołosiański B., adw., do Sambora — Celiński K., do Kongresówki — Dwernicki G., do Uścia. — Karski W. i Kłopotowski W., do Rosyi — Sadłowski M., do Krakowa.

TEATR.

Dziś: Pod artystyczną dyrekcyą Bolesł. Ładnowskiego: **„Filiżanka herbaty.“** Komedya w 1ym akcie z francuzkiego. Reżyser: pan Królikowski. **„Pensyonarki.“** Komiczna operetka w 2ch aktach z muzyką Suppego. Tańce układu pani Linkowskiej Reżyser: pan Dobrzański.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g. 11	m. 28	wieczór.
„ „ „	o „ 5	„ 5	rano.
„ „ „	o „ 5	„ 5	po połud.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec	o „ 6	„ 47	rano.
„ „ „	o „ 12	„ 15	w połud.
„ „ „	o „ 11	„ —	wieczór.
„ „ do Brod. i Złoc.	o „ 6	„ 27	rano.
„ „ „	o „ 12	„ —	w połud.
„ „ „	o „ 10	„ —	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g. 5	m. 57	rano.
„ „ „	o „ 9	„ 45	wieczór.
„ „ „	o „ 10	„ 50	rano.
„ z Czerniowiec „	o „ 10	„ 43	wieczór.
„ „ „	o „ 3	„ 58	rano.
„ „ „	o „ 3	„ 45	po połud.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „ 10	„ 58	wieczór.
„ „ „	o „ 4	„ 18	rano.
„ „ „	o „ 4	„ 3	po połud.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g. 11	m. 32	w nocy.
„ „ „ „	o „ 12	„ 26	w połud.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądaja
	Złote austryackie			
D. 11 września. Południowy				
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwd.	— —	— —	240 50	242 —
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	162 —	163 —
„ bank hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 80% ex diwid.	— —	— —	229 —	231 —
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow. .	— —	— —	—	88 —
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	— —	— —	81 80	82 25
„ Tow. kr. gal. 4% w a	— —	— —	75 —	75 50
Banku hip. gal.. . . .	— —	— —	89 75	90 25
Gal. zakł. kred. włość. .	— —	— —	93 75	94 30
Oblig. indemn. gal. . .	— —	— —	79 20	79 75
„ W Ks. Krak. . .	— —	— —	— —	— —
„ Księstwa Bukowiny	— —	— —	— —	— —
Poż. głod. r 1866 po 7%	— —	— —	— —	— —
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	— —	5 16	5 23
„ cesarski . . .	— —	— —	5 18	5 25
Napoleondor	— —	— —	8 67	8 74
Pół imperyał rosyjski . .	— —	— —	8 86	9 —
Rubel srebrny rosyjski . .	— —	— —	1 65	1 75
„ papierowy „ . . .	— —	— —	1 47½	1 48½
Bank. pol. za 100 zł. pol. .	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny . . .	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe . .	— —	— —	1 62½	1 63½
Srebro	— —	— —	107 50	109 —

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. września 1872.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. (pien. towar.)

Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	71.45	71.55
od kwietnia do października po 5%	71.45	71.55
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Medaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	348.—	349.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów . .	348.—	349.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% . . .	94 75	95.25
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% . . .	105.	105.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% . . .	126.50	127.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	146.25	146.50
Renty Como po 42 lir. austr.	25.—	26.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.75	97.25
Bukowiny	77.—	78.—
Galicyi	79.50	80 —
Niższej Austryi	94. —	95.—
Siedmiogrodu	80.50	81.—
Węgier	82.25	82.75
Galic pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% . . .	—.—	—.—

2. Akcye.

Bank anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 40%	327.75	328.—
Inst kred. dla handlu po 160 zł.	341.—	341.25
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1042.—	1045
Galic. banku kraj à 200 zł. wpł. 40% . .	—.—	—.—
Galic banku hyp. po 200 zł., wpłata 50% . . .	—.—	.—
Banku narodowego	885.—	897.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	627.—	629.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	254.75	255.25
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2102	2105
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	240.75	241.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt szt.)	162.25	162.75
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	337.—	337.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	214.80	215.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznyck po 200 zł. .	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem, przezn. do losow. po 5% w srebrze	103.80	104.20
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
„ „ „ po 5%	—.	82.25
Gal. banku hyp. po 6%	89.90	90 20
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6% .	94.—	—.—
Banku narod w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.—	92.25
Węgier. towar. ziemskie po 5½%	88.75	89.—
„ „ „ (rente) po 6% . .	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.—	92.25
„ „ „ „ „ w. a.	87.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud, po 300 zł. 5% za 100 zł. . (za 100 z)	102.—	102.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	—.—	99.50
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	190.—	190.50
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl par. na Wunaju po 100 zł. m. k. . .	98.50	99.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	18.—	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	30.—	31.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	31.—	31.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.25	15.75
Salma po 40 zł. m k.	40.—	41.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.75	30.25
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. .	25.75	26.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.50	118.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	59.—
Waldsteina po 200 zł. m. k.	23.—	24.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.50	25.—

Weksle.

(Na 3 miesące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	92. –	92.10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	92.20	92.30
Hamburg za 100 M. B	80.30	80.40
Londyn za 10 ft. szt.	109.	109.10
Paryż za 100 fr.	42.40	42.40

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.24	5.25
„ peł. wagi	5.25½	5.26½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.70	8.70½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	107.75	108.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 11. września.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	66	40
„ „ w srebrze	71	40
Losy z 1860 roku	104	50
Akcye banku wiedeńskiego	877	—
„ „ kredytowego	339	20
Londyn 10 funtów szterlingów	108	90
Srebro	107	60
Napoleondor	8	70
Dukat	5	24½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2467 3—3)

Edykt.

Nr 6319. C k. sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia niniejszem wszystkich z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców masy spadkowej Doroty Martyńskiej, tudzież spadkobierców po Grzegorzu Martyńskim Pawła i Petronelę Martyńskich z życia i miejsca pobytu niewiadomych, iż Wolf i Scheindla małżonkowie Freier pod dniem 11 sierpnia 1872 l. 6319 przeciw nim pozew o uznanie i zaintabulowanie za właścicieli realności pod l. k. 209 w mieście Jarosławiu położonej wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 23 września 1872 o 10 godzinie zrana wyznaczony został.

Gdy nazwisko i miejsce pobytu spadkobierców masy Doroty Martyńskiej sądowi wiadome nie jest, tudzież spadkobiercy po Grzegorzu Martyńskim Paweł i Petronela Martyńscy z miejsca pobytu i życia niewiadomi są, przeto ustanawia się dla zastępstwa tychże pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego adw. krajowego dr. Gottlieba, z którym wniesiona sprawa według przepisanego dla Galicyi postępowania przeprowadzoną zostanie.

Wzywa się zatem pozwanych, aby na powyższym terminie albo sami stanęli, albo potrzebne do ich obrony dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali i sądowi oznajmili, w ogóle wszystkie do ich obrony służyć mogące prawne środki przedsięwzięli, inaczej bowiem powstałe z zaniedbania skutki sami sobie przypiszą.

Jarosław dnia 2 września 1872

(2468 3—3)

Ogłoszenie.

L 1814. C. k. sąd powiatowy tutejszy podaje do wiadomości, że na dniu 10. września 1871 podczas jarmarku przytrzymany został w Żydaczowie przez policyana miejskiego Jakóba Korczyńskiego wół samobłąd chodzący, a zwierzchność gminy tamtejszej nie mogąc wyśledzić właściciela, sprzedała tegoż woła w drodze licytacyi na dniu 31. stycznia 1872 za cenę 80 zł., z której kwoty po opędzeniu kosztów utrzymaniu 7 zł. i po zapłaceniu znaleźnego w ilości 8 zł. reszta 63 zł. do sądu tutejszego nadesłaną i pod art. zwr. 44-72 w przechowanie dla nieznajomego właściciela przyjętą została.

Odnośnie więc do §. 390 i 391 u s. wzywa się nieznajomego właściciela wyż wspomnionego wołu, ażeby w przeciągu jednego roku prawo własności swej wykazał przed urzędem gminnym w Żydaczowie lub sądzie w obec znalazcy.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mikołajów, dnia 12. lipca 1872.

(2465 3—3)

Edykt.

Nr. 15027. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie niniejszem edyktem wiadomo czyni, iż na żądanie powódki Simy Altbach niewiadomemu z miejsca pobytu Jędrzejowi Kłodzie pozwanemu przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tegoż pozwanego adw. dr. Tokarza na kuratora, któremu wyrok t. s. z dnia 5 kwietnia 1872 l. 5474 oraz następne uchwały wręczane będą.

Tym edyktem przypomina się pozwanemu, aby albo sam osobiście się stawił, albo potrzebne dokumenty kuratorowi wręczył — albo innego obrońcę sobie wybrał, inaczej bowiem skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z Rady c. k. sądu obwodowego

Tarnów, dnia 22. sierpnia 1872.

(2327 3-3) **Kundmachung.**

Nr. 956. Am 24. September 1872 wird bei der k. k. Staats-Gestüts-Ober-Direction zu Radautz in der Bukowina wegen Verpachtung der Propinationsgerechtsame auf der in der Verwaltung des hohen k. k. Ackerbau-Ministeriums stehenden gr. or. Religionsfonds-Domaine Radautz, insoweit derselben das bezügliche ausschließliche Recht zu der Getränke-Erzeugung und dem Ausschanke gesetzlich zusteht, jedoch mit dem ausdrücklichen Ausschlusse der Biererzeugung und des freien Bierausschankes, in welcher Beziehung bloß der Verschleiß des in der I. Section erzeugten Bieres gestattet ist, auf die Zeit vom 1ten Jänner 1873 bis Ende Juni 1878 oder auf Fünf ein halb nacheinander folgende Jahre, im schriftlichen Offertwege verhandelt werden.

Das Recht zur Ausübung der obbesagten Propinations-Gerechtsame umfaßt mehrere Ortschaften und Dorfantheile, die in 11 Sectionen von der Postzahl 2 bis 12 eingetheilt sind, diese werden so wie folgt sectionsweise mit dem angesetzten Fiscalpreise, beziehungsweise der gegenwärtig bestehenden jährlichen Pachtschillingszahlung der Verpachtung ausgesetzt, als:

2te Section Satulmare mit den am rechten Ufer des Flußes Suczawa bei Hadikfalva gelegenen Wohnhäusern . . . . 1666 fl.

3te Section Radautz und Milleschoutz sammt dem im Bereiche der letzteren Ortschaft auf der Flur Ungye Cyganuluy gelegenen Filial-Gestütsposten 2094 „

4te Section Wollowetz mit Ausschluß des Gestütspostens Wadu-Wladika, ferner aus der Ortschaft Burla und dem im Bereiche der letzteren Ortschaft gelegenen Filial-Gestüts-Postens gleichen Namens . . . . 813 „

5. Section Andrasfalva mit Gestütsposten und Oeconomiehof Mittoka, dann den Filial-Gestütsposten Horaitza . . . . . 515 „

6te Section Neufratautz mit der Dorfabtheilung Kostisch . . . . . 1328 „

7te Section Altfratautz mit den Filial-Gestütsposten Ogor-Domnesk, dann die Dorfabtheilung Gallinestie . . . . . 1378 „

8te Section Woytinell mit dem Gestüts-Posten Woytinell . . . . . 1143 „

9te Section Unterwikow mit dem Staatshengsten-Depot Posten Bivollerie und den am rechten Ufer des Flusses Suczawa gelegenen zur Ortschaft Oberwikow gehörigen Wohnhäusern . 2043 „

10te Section Oberhorodnik sammt dem Gestüts- und Oeconomiehofe Hardeggthal, ferner die Ortschaft Unterhorodnik mit der Oeconomie-Abtheilung Tokmitura, dem Filial-Gestüts-Posten Neu-Prädit. dann dem Filial-Gestüts- und Oeconomiehofe Alt-Prädit . . . . . 1618 „

11te Section Bilka und Oberwikow, letztere Ortschaft mit Ausschluß der am rechten Ufer des Flusses Suczawa gelegenen Wohnhäuser . 2138 „

12te Section Puttna und Carlsberg . 1253 „

Es werden demnach alle Jene, welche das Recht zu besagter Propinations-Ausübung in einer oder der andern der vorbenannten Sectionen zu erlangen wünschen, hiemit aufgefordert, ihre schriftlichen, versiegelten und mit der classenmäßigen 50 kr. Stempelmarke versehenen Offerte, abgesondert für jede Propinations-Pacht-Section, welche in der Aufschrift nach der vorbeschriebenen Anhandgabe genau zu bezeichnen ist, bis zum 24ten September 1872 Vormittags 9 Uhr bei der Radautzer k. k. Staats-Gestüts-Ober-Direction einzureichen, in denselben den jährlich angebothenen Pachtbetrag genau mit Ziffern und Buchstaben auszudrücken und gleichzeitig das 10perc. Reugeld zur Sicherstellung des Aerars beizuschließen

Zur Pachtung wird Jedermann zugelassen, der hiezu nach den Landesgesetzen fähig ist, und sich, falls er dem Amte nicht persönlich bekannt sein sollte, über seine Vermögensverhältnisse und seine Moralität mit einem vorschriftsmäßig ausgestellten und von der politischen Bezirksbehörde mit bestätigten Zeugnisse ausweisen kann.

Jedes überreichte Offert muß mit dem Vor- und Zunamen, Character und Wohnort des Ausstellers unterzeichnet sein. Partheien, welche nicht schreiben können, haben dem Offerte ihr Handzeichen beizusetzen und dasselbe nebst dem Namensfertiger und zugleich ersten Zeugen noch durch einen zweiten Zeugen unterzeichnen zu lassen, deren Character und Wohnort ebenfalls anzugeben ist.

Wenn mehrere Personen das schriftliche Offert gemeinschaftlich ausstellen, so haben sie in dem Offerte beizusetzen, daß sie sich als Mithafter zur ungetheilten Hand, nämlich Einer für Alle und Alle für Einen dem hohen Aerar zur Erfüllung der Pachtbedingnisse verbinden. Zugleich müssen sie in dem Offerte jenen mit Offerenten namhaft machen, an welchen allein die Uebergabe der erpachteten Propinations-Section geschehen soll, und mit welchem überhaupt alle bezüglichen Verhandlungen vorgenommen werden können. Ferner darf das überreichte Offert durch keine der Verhandlungs-Bedingungen nicht entsprechende Clausel beschränkt sein, vielmehr muß dasselbe mit Bestimmtheit die Versicherung ausdrücken, daß der Offerent die in der Kundmachung berufenen und in das Offert-Verhandlungsprotokoll aufgenommenen Bedingungen genau kenne und befolgen wolle.

Zur Sammlung der wohlversiegelten Offerte wird der Termin bis zum 24. September 1872 Vormittags 9 Uhr festgesetzt, die Offerte werden bis zu diesem Zeitpuncte bei der Radautzer k. k. Staats-Gestüts Ober-Direction aufbewahrt und am selben Tage in die Verhandlung genommen, somit nach Verlauf der neunten Vormitagsstunde commissionell eröffnet werden.

Wird jenen Offerenten der Vorzug eingeräumt werden, der den höchsten jährichen Pachtschillingsanboth macht und auch den sonst gestellten Anforderungen entspricht

Das dem Offerte zugelegte 10percentige Reugeld, wird für den Fall der hochortigen Betstättigung des Offertes in die Caution eingerechnet werden, die Caution hat in dem halben Betrage des einjährigen Pachtschillillings zu bestehen und wird von dem als Pächter verbleibenden Offerenten, gleich nach hierseitiger Verständigung des Erstehers von der Genehmigung seiner Offerte durch das k. k. Ackerbau-Ministerium zu erlegen sein. Die Caution muß entweder im Baaren oder in Staatspapieren geleistet werden.

Diejenigen Offerenten, die mindere Pachtschillingsanbothe machten, deren Offerte somit gleich von der Verhandlungs-Commission zurückgewiesen werden, erhalten hievon, u. zw.: wenn sie die Eröffnung der eingelaufenen Offerte im Amtsgebäude abgewartet haben, sogleich von der Verhandlungs-Commission brevi manu die Verständigung, und es werden denselben gleichzeitig gegen beizufügende Bestätigung auf dem bezüglichen Offerte die den letztern angeschlossene Vadien rückgestellt, wogegen die Abwesenden von der Nichtannahme der eingesendeten Anbothe von der k. k. Staats-Gestüts-Ober-Direction schriftlich in Kenntniß gesetzt werden, von der sie nach Erhalt und Vorweisung dieser Verständigung, die Rückstellung der zugelegten Reugelder verlangen können, welche sofort gegen markenfreie Bestätigung erfolgen wird. Die nach dem festgesetzten Sammluugstermine, d. i.: 24. September 1872, 9 Uhr Vormittags einlangenden nachträglichen Offerte werden nicht angenommen werden, und es wird sich rücksichtlich der, vor oder an dem Tage der Offertverhandlung bis 9 Uhr Vormittags einlangenden schriftlichen Offerte genau nach den bestehenden Vorschriften gehalten,

Nach erfolgter Bestätigung der Offertverhandlung wird das hierüber aufgenommene Protokoll die Stelle des Vertrages in so lange vertreten, bis nicht auf Grund der Pachtbedingnisse ein rechtskräftiger Vertrag ausgestellt und von hohen Orten ratificirt worden sein wird, zu dessen einem Paare der Ersteher verpflichtet bleibt, den dem Fünf einhalbjährigen Erstehungsbetrage entsprechenden scalamäßigen Stempel- und Legalisirungstaxbetrag aus Eigenem zu entrichten.

Die näheren Offert-Verhandlungs- und Pachtbedingungen können täglig in den gewöhnlichen Amtsstunden in der Expedits Kanzlei der k. k. Staats-Gestüts-Ober-Direction eingesehen werden.

Radautz, am 23. August 1872.

(2444 3—3) **E d y k t.**

Nr. 2452. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce, uwiadamia niniejszem nieobiętą masę śp. Wincentego Kutrzeby z Wielkiej Gory, i tych wszystkich, którzy do takowej prawa mają, iż małżonkowie Mikołaj i Agnieszka Szybowscy z Wielkiej Góry pod dniem 31 lipca 1872 l. 2452 wnieśli pozew przeciwko powyższe masie tudzież Magdalenie Kutrzeba z Wielkiej Góry o o rozwiązanie kontraktu dotyczącego dzierzawy gruntu pod nr. 81 w Wielkiej Gorze, — oddanie dzierzawnego gruntu, uprzątnienie z takowego zabudowań — i zapłatę czynszu, któren do rozprawy sumarycznej na dzień 22 października 1872 o godzinie 9 rano zadekretowano — i ustanowionemu dla pierwpozwanej masy kuratorowi w osobie p. Franciszka Bittmara z Wieliczki wręczono z którym rozprawa wedle przepisów z prawnym skutkiem przeprowadzoną będzie.

Wzywa się przeto interesowanych by wcześnie ustanowionemu kuratorowi wszelkie dowody prawa ich popierające wręczyli, lub zastępcę sobie obrali i sąd tutejszy o tem zawiadomili.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka dnia 7 sierpnia 1872.

(2445 3—3) **E d y k t.**

Nr. 2626. Dla Dwory Leichtag z miejsca pobytu i życia niewiadomej w sprawie Józefa Birnbaum i Beili Herszberger z Klasny o dozwolenie extabulacyi zaintabulowanej w stanie biernym realności nr. 48 w Klaśnie wedle ksiąg gruntowych tom. I. pag. 39 na rzecz Dwory Leichtag kwoty 90 talar. pol. kuran. wyłączenie domu drewnianego nk. 31 zaopatrzonego na placu do nk. 48 należącym postawionego, wraz z placem z komplexu realności nk. 48, utworzenie dla wyłączonego domu osobnego ciała tabularnego i zaintabulowanie Józefa Birnbauma za właściciela — Simche Kachane kuratorem ustanowiony zosał.

O czem się Dworę Leichtag oraz jej z miejsca pobytu niewiadomych sukcessorów, z tem nadmienieniem zawiadamia, że na zasadzie §. 95 ust. hipot, extabulacya kwoty 90 tal. pol. kur. dozwoloną została, co się zaś tyczy oddzielenia domu nr. 31 z komplexu realności nr. 48 na zasadzie §. 4 ustawy z dnia 6 lutego 1869 adnotacya prośby celem uwidocznienia zamierzonego wyłączenia zarządzoną została.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka dnia 16 sierpnia 1872.

(2433 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr 5421. C. k. sąd powiatowy w Białej podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w celu ściągnienia od dłużnika Wojciecha Suchanka sumy dłużnej 800 zł. w. a. zpn. przymusowa sprzedaż tegoż realności pod nrk. 197 st. 4 now. w Łodygowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a składającej się z budynków mieszkalnych i gospodarczych i z gruntu w rozmiarze 4 morg. 537□ sążni, na rzecz spadkobierców Jędzeja Jadamusa jako cessjonarjuszów Karola Schöji w trzech terminach, a mianowicie: dnia 14 października dnia 15 listopada i 16 grudnia 1872, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszo sądowej kancelaryi pod następującymi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową tej realności w wysokości 1312 zł. 52 ct. w. a, poniżej której realność ta przy pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Realność ta wystawia się na publiczną sprzedaż według protokołu opisania i oszacowania, bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy licytant obowiązany będzie złożyć przed rozpoczęciem licytacyi do rąd komisyi licytacyjnej jako 10% z ceny wywoławczej tj. 131 zł. 26 ct. w. a, które to wadyum najwięcej ofiarującego na rachunek ceny kupna potrzymane, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

4. Dalsze warunki licytacyjne tudzież akt opisania i oszacowania tejże realności przejrzeć będzie można w tutejszo sądowej kancelaryi, zaś wykaz podatków w urzędzie podatkowym w miejscu.

Biała dnia 15 sierpnia 1872.

(2435 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 14984. Z dniem 15. września b. r. zaprowadza się między Białym kamieniem a Złoczowem poczta posłańcza piesza jako drugie codzienne połączenie, która w następującym porządku obiegać będzie:

Z Białego kamienia o 8 g. 30 — m. rano.
do Złoczowa o 11 „ 10 „ przed poł.

Dochodzi do pociągu Nr. 8 z Podwołoczysk.

Z Złoczowa o 4 g. — m. po poł.
do Białego Kamienia o 6 „ 40 „ „

Odchodzi po przybyciu pociągu Nr. 7 ze Lwowa.

Równocześnie zmienia się porządek obiegu jazd posłańczych między Białym kamieniem a Złoczowem w ten sposób, iż takowe ze Złoczowa zamiast o 9 g. 30 m. przed południ. o 5 g. 30 m. rano odchodzić, a do Białego kamienia już o 7 g. 15 m. rano przybywać będą.

Temi pocztami przesyłane być mogą posyłki bez ograniczenia wartości, lecz tylko do 3 funtów wagi pojedyńczej sztuki.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje

Z c. k galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 28. sierpnia 1872.

K u n d m a c h u n g.

Nr. 14984. Vom 15ten September 1872 wird zwischen Biały kamień und Złoczów eine Fußbothenpost als zweite tägliche Verbindung eingeführt, welche in nachstehender Ordnung zu verkehren hat:

Von Biały kamień 8 Uhr 30 M. Früh.
in Złoczów 11 „ 10 „ Vormitt.

Influirt zum Zuge Nr. 8 aus Podwołoczyska.

Von Złoczów 4 Uhr — M. Nachmitt.
in Biały kamień 6 „ 40 „ „

Geht ab nach Ankunft des Zuges Nr. 7 aus Lemberg.

Gleichzeitig wird die Fahrordnnng der Bothenfahrten zwischen Białykamień nud Złoczów dahin geändert, daß dieselben von Złoczów statt um 9 Uhr 30 M. Vormittags schon um 5 Uhr 30 M. Früh abzugehen und in Białykamień schon um 7 Uhr 15 M. Früh einzutreffen haben.

Mit den Fußbothenposten werden Fahrpostsendungen ohne Einschrenkung des Werthes, jedoch nur bis zum Einzelngewichte von 3 Pfund befördert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der galiz. k. k. Postdirection.

Lemberg, am 28. August 1872.

(2466 3—3) **E d y k t.**

Nr. 15856. C. k. sąd obwodowy tarnowski uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Stefana Moszyńskiego, a w razie tegoż śmierci, jego spadkobierców tożsamo z życia i miejsca pobytu nieznanych, że p. Józefa z Ruckich Staroniowa wniesła pod dniem 26 sierpnia 1872 do l. 15856 przeciw niemu pozew o ekstabulacyę prawa zastawu dla sumy 1000 złp. jako reszty zapłaconego czynszu dzierzawnego w stanie biernym części dóbr Różanka „Sebastyanową“ zwanych ut dom 62 p. 52 n. 5 on. zaintabulowanych.

W skutek czego ustanowionym został dla pozwanego kuratorem p. adw. dr. Tokarz ze zastępstwem adw. dr. Kwiatkowskiego, któremu doręczono wymieniony pozew z wyznaczeniem terminu do rozprawy ustnej na dzień 25 października 1872 godz. 10 zrana.

Wzywamy więc ze życia i miejsca pobytu nieznanego pozwanego, a w razie śmierci onegoż, jego spadkobierców, aby albo sam się do sądu zgłosił, lub żeby ustanowionemu kuratorowi udzielił informacyę, albo innego zastępcę sądowi wymienił,

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 29. sierpnia 1872.

(2457 3—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 13459. Pan Władysław Trzecieski przeniesiony na własną prośbę reskryptem c. k. Ministerjum sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 1871 do l. 12600 c. k. notaryusz w Dębicy na c. k. urząd notaryusza w Ropczycach otrzymał polecenie, aby c. k. urząd notarjusza w Dembicy dnia 9 września 1872 złożył, a w Ropczycach dnia 10 września 1872 otworzył.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków dnia 21 sierpnia 1872.

(2509 2—3) **Kundmachung.**

Nr. 5601. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die in Sachen Bernhard Windholz ctra Johann und Katharina Góral pto. 300 fl. öst. W. s. N. G. mit hiergerichtl. Edict vom 19 Mai 1872 Nr. 2908 civ. ausgeschriebene Feilbiethung behufs executiven Verkaufs der gegnerischen Realität CNro. 246 alt 149 neu in Alzen über Ansuchen des Exequenten de praes. 16. August 1872 Nr. 5601 auf den 20. September und 18. October 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter den bereits kundgemachten Feilbiethungs-Bedingnissen verlegt wird.

Biała, am 17. August 1872.

(2471 2—3) **E d y k t.**

Nr. 38194. Lwowski c. k. sąd krajowy na prośbę Franciszka Stegla byłego współwłaściciela realności uwowskich nr. 328 i 329$^1/_4$ do extabulowania z tychże ciężarów dawnych — obowiązanego, — wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzyby z oświadczenia w stanie biernym realności nr. 328 i 329$^1/_4$ we Lwowie— jak dom. 3 pag 397 n. 1 on. z pierwszeństwem tabularnem z dnia 22 czerwca 1795 l. 7035 uwidocznionego — tej osnowy, iż oświadczający Jerzy Jamiński i tegoż żona Maryanna od kupna sprzedaży gruntu w Kaliczej górze pod l. l. 328 i 329 od Elżbiety z Kupińskich Wrzoskówej dnia 10 stycznia 1785 nabytego odstępuje i prawem zwierzchniczej własności co do tego gruntu jakby czynszownik na przyszłość się podaje—jakiekolwiekbądź prawa sobie rościli, ażeby takowe do roku tj. najdalej dnia 1 października 1873 roku w sądzie tutejszym tem pewniej zgłosili, gdyż inaczej na ponowne żądanie petenta powyższy wpis amortyzowanym i wykreślenie onegoż dozwolonem będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. sierpnia 1872.

(2472 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 40420. W celu przedłużenia tamy kamiennej nr. I. na Dunajcu powyżej mostu rządowego nr. 262 pod Nowym Sączem w cenie fiskalnej 4820 zł. 18 ct. a. w. odbędzie się w c. k. Starostwie sądeckim na dniu 30 wrześuia 1872 o godzinie 12 w południe pobliczna licytacya za pomocą ofert.

Dotyczące warunki budowy można przeglądnąć w rzeczonem c. k. Starostwie, gdzie także w powyższym terminie najpóźniej do godziny 12 w południe mają być wniesione oferty zaopatrzone w 5% odsetkowe wadyum.

Oferty oddane po terminie lub nie ułożone w przepisany sposób nie będą uwzględnione.

Z c. k. namiestnictwa.

Lwów dnia 5 września 1872

(2477 2—3) **E d y k t.**

Nr. 10736. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem p. Izabelę Wiercieńską, że w sprawie jej przeciw Esterzy Beigel o zapłacenie sumy wekslowej 250 zł. w. a. zpn. — ostatnia wspomniona Ester Beigel pod dniem 27 sierpnia 1872 l. 10736 prośbę o dozwolenie egzekucyi wniosła, której to prośbie uchwałą z dnia 28 sierpnia 1872 l. 10736 zadość uczyniono.

Gdy miejsce jej pobytu nie jest wiadome, ustanowiono dla niej na jej koszta i niebezpieczeństwo, kuratora adw. dr. Łuczakowskiego z zastępstwem adw dr. Axelrada któremu też wspomnioną uchwałę doręczono.

Tarnopol dnia 28 sierpnia 1872.

(2486 2—3) **E d y k t.**

Nr. 47332. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia tym edyktem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Chaima Kitz, że Izrael Izak Kiczales przeciw niemu dnia 27 sierpnia 1872 do l. 47332 prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 50 zł. zpn. wniósł, przezco dla niego kurator w osobie p adw. Jekeles z zastępstwem p. adw. dr. Manscha ustanowiony został.

Rzeczą więc Chaima Kitz, ażeby wcześnie do sądu się zgłosił, lub wcześnie ustanowionemu kuratorowi, albo też innemu rzecznikowi, któregoby sobie obrał, środki swej obrony udzielił, gdyż inaczej szkodę z zaniedbania tego mu urosłe sam sobie przypisze.

Lwów dnia 28 sierpnia 1872.

(2498 2—3) **E d y k t.**

Nr. 12464 C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż realność pod l. 494 dz. I. 91 gm. I. w Krakowie położona, Katarzyny z Szołajskich Romerowej własna, celem zaspokojenia pretensyi Wys. skarbu a mianowicie należytości od spadku po śp. Janie i Emilii Kuderskich, wymierzonej wezwaniem płatniczem z 23 września 1861 D l. 2275 a sprostowanej przez c. k. dyrekcyę powiatową skarbu na kwotę 264 zł 22 kr. w. a wraz z 5% procentami zwłoki od dnia 8 listopada 1861, tudziez kosztami egzekucyinemi, a mianowicie kosztami dozwolonego egzekucyjnego oszacowania, uchwałą z dnia 10 grudnia 1866 do l. 22367 w ilości 17 zł. 28 kr. w. a. przyznanemi, kosztami uskutecznienia tegoż oszacowania, przyznanemi uchwałą z 24 marca 1868 do l. 4956 notaryuszowi Muczkowskiemu w kwocie 5 zł. 25 kr. w. a. detaksatorowi Zielińskiemu w kwocie 16 zł. w. a. i detaxatorowi Kołodziejskiemu w kwocie 8 zł. w. a. oraz kosztami egzekucyjnemi obecnie w kwocie 16 zł. 37 kr. w. a. się przyznającemi — dozwala przymusowej sprzedaży realności pod l. 494 dz I. 91 gm. I w Krakowie położonej p. Katarzyny z Szołajskich Romerowej własnej, aktem z dnia 29 maja 1867 na zaspokojenie wyżej rzeczonej należytości i innych wys. skarbu, egzekucyjnie oszacowanej w trzech terminach, a mianowicie w dniu 18 października 1872 w dniu 15 listopada 1872 i w dniu 6 grudnia 1872 każdym razem o godz. 10 rano, w zabudowaniu sądowem obok kościoła św. Piotra pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania służyć ma wartość szacunkowa w kwocie 21493 zł. 76 kr. w. a. niżej której wartości szacunkowej realność powyższa w pierwszych trzech terminach sprzedaną nie zostanie.

Gdyby pierwsze trzy termina bezskutecznie minęły wyznacza się termin na dzień 6 grudnia 1872 o godz. 4 po południu do przesłuchania wierzycieli hipotecznych celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych z tem dołączeniem, że głosy niestawających, policzone zostaną do większości głosów stawających, poczem rzeczona realność także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

2. Chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej $^1/_{10}$ część ceny szacunkowej to jest 2150 zł. w. a. jako wadyum w gotówce lub w publicznych obligacyach państwa austryackiego, w obligacyach indemnizacyjnych galicyj. lub też w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego, lub Banku hipotecznego galic. z kuponami bieżącemi, które to papiery według kursu jaki w najnowszej Gazecie urzędowej, przez chęć kupna mającego, do aktów licytacyi złożyć się mającej, widoczny będzie, nigdy jednak nad ich nominalną wartość przyjęte będą.

3. Wadyum nabywcy zostanie zatrzymanem, innym zaś licytantom zostanie po ukończonej licytacyi zwróconem.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny sprzedać się mającej realności, tudzież akt oszacowania tejże przejrzeć można w registraturze sądowej.

O tej licytacyi zawiadamia się wszystkie wiadome osoby interessowane, wierzycieli hipotecznych, tudzież niewiadome z imienia, życia i miejsca pobytu dzieci Karoliny z Kuderskich Miłkowskiej, niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych i tych, którzyby po dniu 4 kwietnia 1872 do hipoteki weszli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiejkolwiek przyczyny, albo wcale nie lub zapóźno doręczoną została, do rąk kuratora p. adw. dr. Wilkosza.

Kraków dnia 25 lipca 1872.

(2506 2-3) **K o n k u r s.**

L. 17241. Posada pocztmistrza w Szczawnem w starostwie Sanockiem za kontraktem i złożeniem kaucyi w kwocie 200 zł. Dotacya roczna 180 złr., ryczałtowe kancelaryjne 36 zł. mogący być odwołanym dodatek w kwocie 40 zł i roczne wynagrodzenie 400 zł. za utrzymywanie jazd posłańczych dwa, a względnie cztery razy na dzień między Szczawnem i dworcem tejże nazwy.

Ci z ubiegających się o tę posadę, którzy zostają w służbie państwowej winni podania swe w drodze przełożonej władzy, wszyscy inni w drodze dotyczącej władzy politycznej aż do 28. września b. r. wnieść do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

Od c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 7. września 1872.

C o n c u r s.

Nr. 17241. Postmeisterstelle in Szczawne, Bezirkshauptmannschaft Sanok gegen Dienstvertrag und Caution pr. 200 fl. Jahresbestallung 180 fl. Amtspauschale 36 fl eine widerrufliche Beihilfe von 40 fl. jährlich und ein Jahrespauschale von 400 fl. für die zwischen dem Postamte in Szczawne und dem dortigen Bahnhofe täglich zweimal eventuell täglich viermal zu unterhaltenden Bothenfahrten

Gesuche sind von Bewerbern, die bereits im Staatsdienste stehen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörden, von den übrigen im Wege ihrer zuständigen politischen Behörden bis 28. September 1872 bei der k. k. Postdirection in Lomberg einzubringen.

Von der k. k. Postdirection.

Lemberg, den 7. September 1872.

(2519 2—3) **K o n k u r s.**

L. 1465. W celu obsadzenia posady sekretarza rady przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z roczną płacą 1000 zł. w. a., rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 14 dniowym od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej

Ubiegający się o tę posadę, mają swoje prośby załącznikami należycie poparte, wnieść w należytym terminie do prezydyum tutejszego sądu krajowego.

Lwów, dnia 6. września 1872.

(2488 1—3) **E d y k t.**

Nr. 10624. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców małżonków Hersza i Rebeki Rozmarin. iż pod dniem 26 sierpnia b r. do l. 10624, Markus Chuwen z przystąpieniem Wolfa Chuwen przeciw nim i leżącej masie małżonków Hersza i Rebeki Rozmarin, wytoczył pozew o uznanie prawa własności do niewydzielonej połowy realności pod nr. 113/118 w Tarnopolu, i że dla nich kuratorem został ustanowiony adw. krajowy dr. Łuczakowski z zastępstwem adw. dr. Sternklara, tudzież że do ustnej rozprawy w powyższej sprawie termin na dzień 15 października 1872 o 10 godzinie przed południem wyznaczony został.

Wzywa się zatem niewiadomych spadkobierców Hersza i Rebeki Chuwen, by na terminie osobiście stanęli, lub kuratorowi ustanowionemu środki do obrony dostarczyli lub innego pełnomocnika sobie ustanowili, inaczej płynące z opieszałości ich złe skutki przepisane im będą

Tarnopol dnia 2 września 1872,

(2493 1—3) **E d y k t.**

Nr 74. C. k. sąd powiatowy w Krakoweu wzywa z miejsca pobytu niewiadomą Maruńkę Seneczko, ażeby się do spadku w Lubieniach w dniu 22 marca 1842 bez pozostawienia testamentu zmarłego ojca swego Dmytra Seneczka w przeciągu jednego roku w tutejszym sądzie zgłosiła, gdyż inaczej rozprawa ta z resztą spadkobierców i z kuratorem Fedkiem Feduń dla Maruńki Seneczko postanowionym przeprowadzoną i ukończoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krakowiec 18 lutego 1872.

(2494 1—3) **E d y k t.**

Nr. 1563. C. k. sąd powiatowy w Krościenku czyni wiadomem, iż na dniu 22 czerwca 1871 zmarła bez rozporządzenia ostatniej woli Zofia z Wadowskich 1. voto Znamierowska 2 voto Kumorkowa mieszczanka z Krościenka.

Ponieważ c. k. sądowi nie jest wiadomem, czyli i które osoby mają prawo do spadku jej, dlatego wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiejkolwiekbądź tytułu prawnego, rościć sobie prawa do spadku; żeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego liyząc zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu i przy wykazaniu swego prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie się za dziedziców — przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem p. Józef Zabiński ustanowionym został kuratorem spadkowym — pertraktowany i przyznany zostanie tym, którzy się oświadczyli za dziedziców i tytuł swego prawa dziedziczenia wykazali, — część zaś spadku nieprzyjęta, lub jeżeli się nikt nieoświadczył do niego, cały spadek przez rząd, jako bezdziedziczny zaciągniętym będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Krościenko 29 lipca 1872.

(2497 1—3) **O g ł o s z e n i e.**

Nr. 112. Wydział izby adwokatów w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że pana dr Leona Mendrochowicza wpisał w listę adwokatów z siedzibą w Przemyślu.

Od wydziału Izby adwokatów.

Przemyśl dnia 31 sierpnia 1872.

(2500 1 3) **E d y k t.**

Nr. 6641. C. k. sąd powiatowy w Jaroslawiu zawiadamia niniejszym Adalberta (Wojciecha) Bąkowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego, lub wrazie jego śmierci, jego z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, iż stowarzyszenie izraelickie „Talmud Thora i p. Antonina Tarnowiecka ostatnia jako dobrowolna zastępczyni pod dniem 20 sierpnia 1872 do l. 6641 przeciw niemu pozew o uznanie i zaintabulowanie za właściciela realności pod lk. 136 przy ulicy Pełkińskiej w Jarosławiu położonej podały i o pomoc sądową prosiły, wskutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 16 września 1872 o 10 godzinie zrana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Adalberta (Wojciecha) Bąkowskiego a względnie tegoż spadkobierców sądowi wiadome nie jest, przeto ustanawia się dla zastępstwa pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego adw. kraj. dr. Gottlieba, z którym wniesiona sprawa według przepisanego dla Galicyi postępowania przeprowadzoną zostanie.

Wzywa się zatem pozwanych, aby na powyższym terminie albo sami stanęli, albo potrzebne do ich obrony dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali, i sądowi oznajmili, w ogóle wszystkie do ich obrony służyć mogące prawne środki przedsięwzięli, inaczej bowiem powstałe z zaniedbania skutki sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jarosław dnia 22 sierpnia 1872.

(2501 1—3) **O g ł o s z e n i e.**

Nr. 6702. Nieznanych spadkobierców śp. Michała Słoneckiego b. adjunkta sądowego, zawiadamia się, że dla nich celem doręczenia tusądowej uchwały z 3 września br. l. 6702 dozwalającej prow. prawa zastawu, na cały spadek Michała Słoneckiego, ku zabezpieczeniu zaliczki na pensyę w kwocie 90 zł. w. a., kurator w osobie p. Jana Priesla ustanowiony został.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów 3 września 1872.

(2508 1—3) **E d y k t.**

Nr, 10159. C. k, sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem nieobecnych Leopolda i Reginę małżonków Wellischów, iż przeciw nim na prośbę Jacheta Löw uchwałą c. k. sądu kraj. wyższego z dnia 17 kwietnia 1872 l. 10190 wydany został nakaz zapłaty sum 19112 zł. 82$^3/_{10}$ i 4000 zł. w. a.

Wzywa się zatem tychże pozwanych ustanawiając dla nich kuratora w osobie p. adw. dr. Skałkowskiego z substytucyą p. adw. dr. Lużeckiego, aby temuż kuratorowi potrzebne do obrony dowody dostarczyli, lub innego pełnomocnika sądowi wskazali.

Przemyśl dnia 4 września 1872.

(2510 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 334. C. k. sąd powiatowy w Skawinie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że pod dniem 9 lutego 1872 do l. 334 wniósł p. Maksymilian Dzięgielowski pozew o uznanie Jana Pacułt z Ochodzy szeregowca c. k. 20 pułku piechoty zaginionego od czasu wojny 1866 r. za zmarłego celem przeprowadzenia spadku po nim.

Na kuratora ad actum dla tegoż Jana Pacułt ustanowiono i wyznaczono termin do rozprawy ustnej na dzień 17 grudnia 1872 o godzinie 9 przed południem w tymże sądzie.

Wzywa się przeto tym edyktem Jana Pacułt i wszystkich, którzyby o jego życiu wiedzieli by o tem do tutejszego sądu przed powyższym terminem donieśli gdyż po bezkutecznym upływie tego terminu sąd na

żądanie powoda do uznania Jana Pacułt za zmarłego przystąpi.

C. k. sąd powiatowy.

Skawina dnia 14 lutego 1872.

(2512 1—3) **Edykt.**

Nr. 1584. C. k. sąd powiatowy w Tarnobrzegu wiadomo czyni, że Grzegorz Puzio z Brzostowej góry wniósł pod dniem 23 kwietnia 1872 l. 1584 pozew przeciw masie leżącej zmarłego Michała Paducha, o wydanie ruchomości, lub zapłacenie ich wartości w sumie 187 zł. 66 kr. w, a. zpn. i że termin do uzupełnienia tege pozwu i do sumarycznej rozprawy wyznaczonym został w tutejszym sądzie na dzień 30 września o godzinie 9 rano.

A ponieważ spadkobiercy Michała Paducha tutejszemu sądowi nie są znani, przeto do zastępowania ich w tym sporze, nstanawia się na koszt i niebezpieczeństwo masy kuratora w osobie Adama Paducha z Krządki, pozwanym zaś poleca się aby albo sami zgłosili się do powyższego terminu, albo kuratorowi potrzebnych dowodów ku ich obronie służyć mogących dostarczyli, lub innego pełnomocnika sobie obrali, ponieważ w przeciwnym razie wszelkie z zaniedbania skutki sami sobie przypisać by musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Tarnobrzeg dnia 16 czerwca 1872.

(2526 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 4503. C. k. sąd powiatowy uwiadamia, że na zaspokojenie sumy 4 zł., 2 zł 88 kr., 6 zł. 67 kr. i 11 zł. 32 kr. w. a. zpn. przez pana Mikołaja Holuba wywalczonej przymusowa sprzedaż realności pod nr. 4 na małem przedmieściu w Jaworowie położona dłużniczce Ewie a względnie masie po śp. Olexie Łopaczak własnej zajętej i na 235 zł. w. a. ocenionej jest dozwoloną.

Przeznacza się do czynu sprzedaży w gmachu tego sądu odbyć się mający termin na dzień 15 września 1872 o godzinie 9 rano z tem dołożeniem, że owa realność w tym terminie licytacyjnym nawet i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Jaworów dnia 30 sierpnia 1872.

(2464 3—3) **Edykt.**

Nr. 11034. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu o znajmia niniejszem, że równoczeście konkurs do całego gdziekolwiek znajdującego się ruchomego, jakoteż do nieruchomego, w krajach, gdzie postępowanie konkursowe z 25 grudnia 1868 l. 1 z roku 1869 zb. u p. jest obowiązującem, położonego majątku Markusa Jäger otworzony zosał.

Do przeprowadzenia tego konkursu ustanowiono komisarzem konkursowym c. k. Sekretarza rady pana Hanika a tymczasowym zawiadowcą masy konkursowej tutejszego adw. krajowego dr. Axelrada.

Wszyscy, którzy do tej masy rozbiorowej jako konkursowi wierzyciele z swemi żądaniami wystąpić zamierzają, mają swoje wierzytelności, gdyby nawet o takowe spór był w toku, do dnia pierwszego listopada 1872 w tutejszym c. k. sądzie obwodowym za pośrednictwem c. k. komisarza konkursowego p. Sekretarza Hanika wedle przepisów postępowania konkursowego celem zapobieżenia zagrożonym tamże następstwom, zgłosić, a na terminie 28 listopada 1872 o 10 godzinie rano płynność i podstawę umieszczenia tych wierzytelności wykazać.

Zgłoszonym wierzycielom, stawającym na ogólnym terminie, przysługa prawo wybrać w miejsce tymczasowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli, tymczasowo urzędujących, inne osoby swego zaufania.

Tymczasowo wyznacza się termin do zatwierdzenia zamianowanego przez sąd zawiadowcy masy, lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy, jako też do wyboru tymczasowego wydziału wierzycieli termin na 11 października 1872 na 10 godzinę rano, na którym to terminie wierzyciele jawić się i dla wykazania swych pretensyi potrzebne dowody przedłożyć mają.

Nareszcie wzywa się wierzycieli nie mieszkających w okręgu c. k. sądu obwodowego, by wedle §. 111 uk. pełnomocnika mieszkającego w Tarnopolu celem doręczenia mu dalszych uchwał w tej sprawie oznajmili, inaczej im bowiem na wniosek c. k. komisarza konkursowego na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator z urzędu ustanowionym będzie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego będą w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej do wiadomości podawane.

Tarnopol dnia 3 września 1872.

Edikt.

Nr. 11034. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird bekannt gegeben, es sei gleichzeitig über das gesammte bewegliche, und das in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 25. Dezember 1868 Nr. 1 des R. G. Bl. vom J. 1869 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des in Tarnopol wohnenden Seifensieders Marcus Jäger der Konkurs eröffnet und zur Leitung desselben der k. k Secretär Herr Hanig bestimmt.

Zum einstweiligen Masseverwalter wird der hierortige Landes- und Gerichtsadvokat Dr. Axelrad bestellt und mit dem entsprechenden Decrete versehen.

Zu der im § 74 der C. O. vorgeschriebenen Wahl des definitiven Vermögensverwalters und des Gläubigerausschußes wird die Tagfahrt auf den 11ten October 1872 um 10 Uhr Vormittags anberaumt.

Gleichzeitig wird die Ausfertigung und Kundmachung des vorgeschriebenen Edictes gemäß §§ 67 und 69 C. O. durch Affigirung desselben im hiergerichtlichen Amtsgebäude und an der Gewölbethür des Cridatars, so wie auch durch die dreimalige Verlautbarung im Amtsblatte der Landeszeitung „Gazeta Lwowska“ veranlaßt.

Alle, welche gegen diese Concursmasse einen Anspruch als Konkursgläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen selbst, wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte längstens bis zum ersten November 1872, beim Hrn. Concurs-Commissär in Tarnopol nach Vorschrift der Concursordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Nachtheile zur Anmeldung und bei der Liquidirungstagfahrt des 28. November 1872 um 10 Uhr Vormittags zur Liquidirung und Rangbestimmung zu bringen.

Der bei der allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubiger steht das Recht zu, durch freie Wahl einen definitiven Masseverwalter, dessen Stellvertreter und einen Gläubigerausschuß zu berufen.

Zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten oder Ernennung eines anderen vorläufigen Massenverwalters und Stellvertreters desselben und zur Wahl des vorläufigen Gläubigerausschusses wird die Tagfahrt auf den 11. October 1872 um 10 Uhr Vormittags anberaumt.

Zugleich werden die Gläubiger, die nicht im Sprengel des Tarnopoler k. k Kreisgerichtes wohnen, aufgefordert, einen in Tarnopol wohnhaften Bevollmächtigten nahmhaft zu machen, widrigens ihnen über Antrag des Hrn. Concurs-Commissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator bestellt werden wird.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Konkursverfahrens werden durch das Amtsblatt der „Gazeta Lwowska“ bekannt gegeben werden.

Tarnopol, am 3. September 1872.

Doniesienia prywatne.

(2446 2-3) **Ostrzeżenie.**

Gdy wszelkie długi wekslowe syna mojego Zygmunta hrabiego Załuskiego w sądach zapozwane, w zupełności zapłacone już zostały, przeto jako sądowa kuratorka jego, zawiadamiając o tem wszystkich interesowanych ostrzegam, że odtąd żadne weksle ani długi na jego lub moje imię zaciągane, ani teraz, ani też w przyszłości płacone nie będą.

Siedliszowice, dnia 1. września 1872.

Zofia z hrabiów Przerembskich hrabina **Załuska**.

Z drukarni E. Winiarza